

การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

Development of a Model of Japanese Language Learning and Teaching Management in Rajabhat Universities

วิเนส จันทะวงษ์ศรี*, อัจฉรา วัฒนาณรงค์**, นรา สมประสงค์**, ราชนันย์ บุญธิมา**

Winess Juntawongsri, Achara Whattananarong, Nara Soprasong, Rachan Boonthima

Received: April 9, 2020 Revised: May 13, 2020 Accepted: September 8, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น และ 3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) อาจารย์มีความคิดเห็นว่าสภาพการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการบริหารจัดการการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) เมื่อนำรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้พบว่าอาจารย์และนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ, การบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

---

* นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุซงู๋บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา

Abstract

The purposes of study are: 1) to investigate the conditions and problems of Japanese language learning and teaching management in Rajabhat Universities; 2) to develop the Japanese language learning and teaching management model, and 3) to study the effectiveness of the developed model.

The findings indicated that: 1) lecturers rated the condition of learning and teaching management in Rajabhat Universities in overall and also in each aspect at a high level except the facilitator issue that was rated at a moderate level. The problems of learning and teaching management in overall were rated at a moderate level except the curriculum that was rated at a high level. The students rated the condition in overall and each aspect at a high level except the facilitator issue that was rated at a moderate level. Moreover they rated the problems of the management in overall and each aspect at a moderate level. 2) The administrators and lecturers rated the developed model in terms of its appropriateness at the highest level, and had the possibility to be employed at a high level with the significant level of .01. 3) After the implementation of the model, both lecturers and students had satisfaction level on the developed model at the highest level with the significant level of .01.

Keywords: Model Development, Japanese Language Learning and Teaching Management

บทนำ

ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีพลังงาน และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา เช่น การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลก การรวมกลุ่มเศรษฐกิจภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่ส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นแหล่งความรู้และมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้แนะการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน พร้อมกับส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกโดยพัฒนาคนในสังคมไทยให้มีคุณภาพ และผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ที่จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาประเทศ พัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ซึ่งปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ก็คือ ทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจ และการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น สิ่งสำคัญอยู่ที่การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตของภาคเศรษฐกิจและเป็นกำลังขับเคลื่อนของประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีส่วนสำคัญในการผลิตบัณฑิตออกสู่ตลาดแรงงานเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556, หน้า 57)

สำหรับการพัฒนาประเทศเพื่อไปสู่ความเป็นสากลและมีสมรรถนะแข่งขันในระดับสากลได้นั้นภาษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ ในสังคมโลกปัจจุบันความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ เป็นปัจจัยหลักในการสื่อสารกับนานาชาติ และการพัฒนาประเทศในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อสาร ในการใช้เจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นเพราะมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ (อดิศา เทียว, 2550, หน้า 9) ด้วยเหตุดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นขึ้นในระดับอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน ซึ่งในการผลิตบัณฑิตด้านภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพนั้น การบริหารการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเก็อหุนน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของคุณภาพการศึกษาที่นับว่าเป็นสิ่งสำคัญ และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้พบปัญหาที่มีความสอดคล้องกัน ดังนี้ ด้านอาจารย์ พบว่าจำนวนอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงพอ และมีภาระงานสอนมากจึงเป็นเหตุให้อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะพัฒนาตัวเองในด้านภาษาญี่ปุ่นและการทำผลงานทางวิชาการ ด้านหลักสูตรพบว่ารายวิชาของหลักสูตรไม่ได้มีการปรับปรุง เนื้อหาวิชาไม่ทันสมัยไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความต้องการของสังคม ด้านนักศึกษาพบว่า ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะมีการสอบคัดเลือกเข้าตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยก็ตาม แต่ผลจากการสอบก็รับเข้าศึกษาต่อทุกคนจึงเป็นปัญหาในระดับของการศึกษาว่าด้วยความสามารถของผู้เรียน ส่วนปัญหาในด้านปัจจัยเก็อหุนนพบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการภาษาญี่ปุ่นและขาดสื่อที่ทันสมัยที่จะให้นักศึกษาสามารถเข้าไปฝึกฝนในการใช้ภาษาญี่ปุ่นด้วยตัวเองได้ สำหรับการวัดและประเมินผลนั้นพบว่าอาจารย์ผู้สอนบางคนจะตั้งเกณฑ์ในการประเมินด้วยตัวเองในบางรายวิชาโดยที่ไม่ผ่านมติประชุมของสาขาวิชาซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

จากข้อมูลที่ได้ศึกษา และการสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเบื้องต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” เพื่อนำผลวิจัยไปใช้

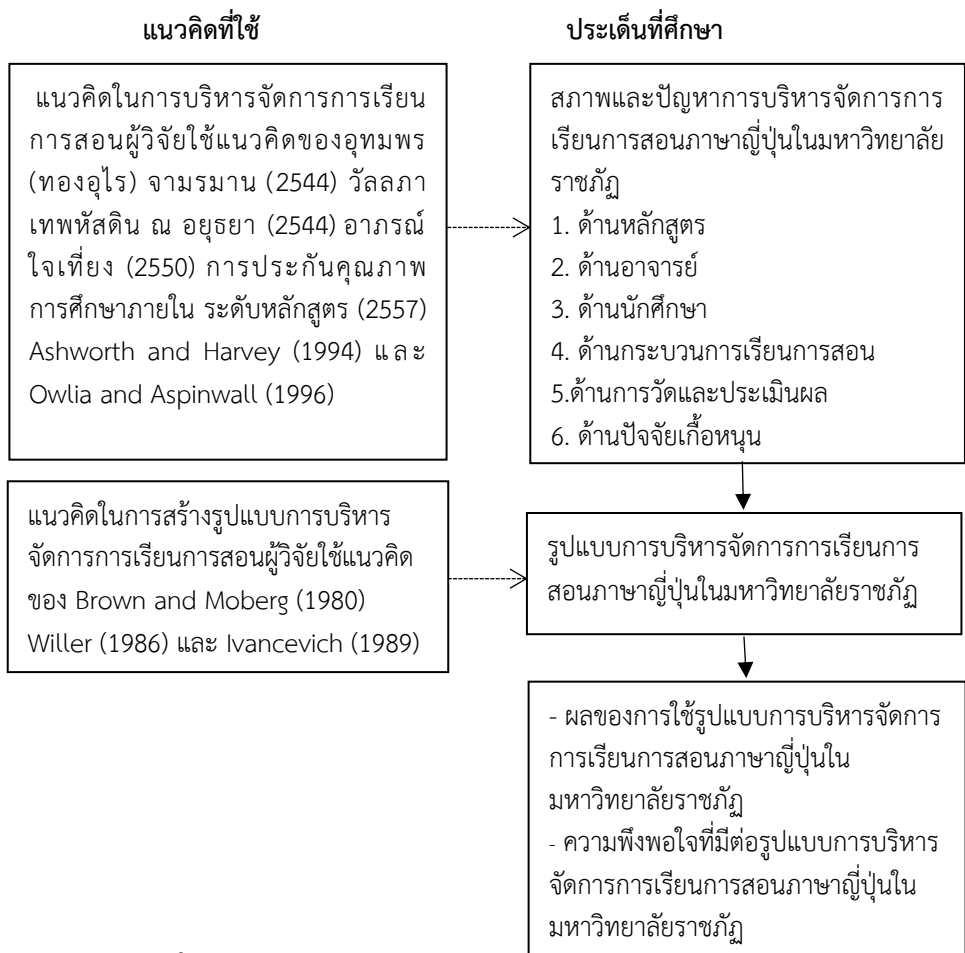
เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารจัดการการเรียนการสอนให้มีการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาและทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และหลักการรวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอน รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอน ที่มีความสอดคล้องกับนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 แผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านอาจารย์ 3) ด้านนักศึกษา 4) ด้านกระบวนการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดและประเมินผล 6) ด้านปัจจัยเกื้อหนุน

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย แยกตามขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) ประชากรในการสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 65 คน และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1,522 คน 2) ประชากรในการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 6 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 4 คน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 10 คน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) ประชากรในการตรวจสอบรูปแบบด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน และ 2) ประชากรในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปปฏิบัติ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 30 คน อาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 65 คน

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลจากการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ ประชากรในขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นจำนวน 9 คน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 155 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการการเรียน การสอน ภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วยการศึกษา 3 ขั้นย่อย คือ 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยการใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และ 3) การสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยการศึกษา 3 ขั้นย่อย คือ 1) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) การตรวจสอบรูปแบบด้วยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) และ 3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปปฏิบัติ โดยการใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลจากการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการนำผลวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ที่ได้สร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วนำมาศึกษาผลจากการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใน 6 ด้าน ได้แก่ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยนำไปทดลองใช้ใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ แล้วศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการใช้รูปแบบ โดยการใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน

1.1 สภาพการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 สภาพการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้เชี่ยวชาญ 10 คน และจากการศึกษาความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบที่มีความเหมาะสมไปปฏิบัติ จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ ซึ่งพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน จากการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏของอาจารย์และนักศึกษา พบว่า

3.1 อาจารย์มีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมและ ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. สภาพและปัญหาการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อาจารย์มีความคิดเห็นว่าสภาพการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านปัจจัยเกื้อหนุนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาของการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร การที่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการด้านหลักสูตรเป็นการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาซึ่งหลักสูตรมีการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและตอบสนองผู้ใช้บัณฑิตได้อย่างตรงตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีการจัดรายวิชาและเลือกเนื้อหาสาระให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยคำนึงถึงความถูกต้องและทันสมัยความน่าสนใจและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนที่มีการจัดลำดับของเนื้อหาจากง่ายไปหายาก จัดลำดับในสิ่งที่จะต้องเรียนก่อนและเรียนหลัง และการจัดลำดับในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

ส่วนปัญหาการบริหารจัดการการดำเนินงานเกี่ยวกับด้านหลักสูตรโดยเฉพาะการพัฒนาหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำหลักสูตร ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตร เนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะในด้านภาษาเท่านั้น ถึงแม้มหาวิทยาลัยได้มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตรก็เป็นเพียงให้ได้รับความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น ด้วยในการจัดอบรมก็เป็นเพียงการจัดอบรมน้อยครั้งในแต่ละปี ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของอาจารย์ จึงทำให้อาจารย์ไม่มีความเชี่ยวชาญ และเกิดองค์ความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำหลักสูตร และหรือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตรมากนัก

ดังนั้นในการจัดทำหลักสูตร และการจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตร จึงมีข้อผิดพลาดและเกิดความล่าช้าในการดำเนินงานในแต่ละครั้ง ดังแนวคิดหลักการของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) ได้กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความประพฤติ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรารุช วงษ์ประภารัตน์ (2549) เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนระบบสองภาษาในประเทศไทย ใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ลักษณะของหลักสูตรควรมีมาตรฐานสากล และผู้สอนควรวิเคราะห์หลักสูตรเชิงลึกโดยพิจารณาทำแผนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน นำสถานการณ์ของสังคมโลก และคาดการณ์ความเปลี่ยนแปลงในอนาคตมาพิจารณาประกอบการจัดทำหลักสูตร

1.2 ด้านอาจารย์ การที่อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการด้านอาจารย์เป็นการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดไว้ในเรื่องของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ในเรื่องของการรับสมัครอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิตรงหรือมีความสัมพันธ์กับวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนนั้น ซึ่งมีการ

ดำเนินงานตามขั้นตอนในการได้มาของอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้เป็นไปตามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ และระเบียบปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยการเปิดรับสมัครอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นผ่านการประกาศและช่องทางประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายของมหาวิทยาลัย และตามสื่อภายนอกต่าง ๆ ในเมื่อได้รับอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรใหม่เข้ามาแล้ว สาขาวิชาได้มีการจัดการปฐมนิเทศให้แก่อาจารย์ใหม่เพื่อให้มีความเข้าใจต่อระบบการจัดการศึกษาและการเรียนการสอน พร้อมทั้งมีการจัดอาจารย์พี่เลี้ยงไว้คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษา และมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นทุกคนให้มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น

ส่วนปัญหาการบริหารจัดการการดำเนินงานเกี่ยวกับด้านอาจารย์ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสรรหาอาจารย์ผู้ที่จะมาเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นให้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 เป็นไปได้ยาก เนื่องจากจำนวนผู้ที่ศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านภาษาญี่ปุ่นมีจำนวนน้อย และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในสถาบันนั้น ๆ อยู่แล้ว อีกทั้งเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ผู้ที่จะสมัครเป็นอาจารย์ในสถาบันการศึกษาจะต้องมีการสอบผ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ จึงทำให้ไม่มีผู้ที่สนใจสมัครเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น ด้วยเหตุที่จะต้องมีการสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านตามเกณฑ์ ซึ่งไม่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษพอ หรือแม้กระทั่งรับเข้ามาเป็นอาจารย์ก็เป็นเพียงแค่กระบวนการในการสอบสัมภาษณ์เท่านั้นไม่มีกระบวนการในการสอบข้อเขียน และสอบวัดแววในความเป็นครู อีกทั้งเรื่องค่าตอบแทนซึ่งน้อยกว่าการทำงานในบริษัทญี่ปุ่น และการขาดการเอาใจใส่ดูแลอาจารย์ผู้สอนทั้งในด้านการจูงใจและขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งนอกเหนือจากงานสอนที่มีภาระงานสอนมากอยู่แล้ว อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีภาระงานอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน คือ การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ดังนั้น จึงไม่สามารถที่จะพัฒนาตัวเองให้มีคุณวุฒิที่สูงขึ้นได้ ถึงแม้สาขาวิชาที่มีจำนวนบุคลากรครบตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 แล้วก็ตามก็ไม่สามารถที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ เนื่องจาก อาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะต้องปฏิบัติงานให้ครบคนใดคนหนึ่งจะลาศึกษาต่อไม่ได้ ถ้าหากมีความประสงค์ที่จะลาศึกษาต่อสาขาวิชาจะต้องสรรหาหรือเปิดรับสมัครผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ในการสรรหาหรือการเปิดรับสมัครบุคคลดังกล่าวต้องขึ้นอยู่กับงบประมาณของมหาวิทยาลัยด้วย

ดังแนวคิดหลักการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) กล่าวว่าอาจารย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกันบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร และมีความส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของโยโกะ คะโนะเมะ และคณะ (2558) เรื่อง ความเชื่อต่อครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่น: ผลสำรวจจากแบบสอบถามของผู้เรียนและศิษย์เก่าของญี่ปุ่น สรุปได้ว่า ความเชื่อของกลุ่มคนเหล่านี้ที่มีต่อครูสอนภาษาญี่ปุ่นที่เป็นเจ้าของภาษามีทั้งหมด 8 ประการ คือ การสร้างความซื่อสัตย์และความไว้วางใจต่อผู้เรียน การเป็นผู้อำนวยความสะดวก การบรรลุบทบาทการเป็นผู้ให้คำปรึกษาการเป็นผู้ประสานงานติดต่อระหว่างบริษัทกับผู้เรียน การมีคุณสมบัติของนักศึกษา การมีความรู้ที่กว้างขวาง และมีประสบการณ์อื่นนอกเหนือจากการเป็นครู การมีจิตใจทะเยอทะยานและมีความเชี่ยวชาญสูงขึ้น และการเป็นคนนานาชาติอย่างแท้จริง ซึ่งเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและรู้กระจ่างในวัฒนธรรมของตน

1.3 ด้านนักศึกษา การที่อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมีการบริหารจัดการด้านนักศึกษาให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่สาขาวิชา และมหาวิทยาลัย

ได้กำหนดไว้ตั้งแต่เริ่มแรกเข้าในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา พร้อมทั้งพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียน มีเจตคติที่ดี มีความขยันอดทนต่อการเรียน และมีความซื่อสัตย์สุจริต และมีการเสริมสร้างทักษะ การจัดระบบควบคุมดูแลให้คำปรึกษาวิชาการ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษา และมีการสนับสนุนให้นักศึกษาเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในเวทีระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย และระดับชาติ ส่วนปัญหาการบริหารจัดการการดำเนินงานเกี่ยวกับด้านนักศึกษา อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษาเป็นเพียงการสอบสัมภาษณ์เท่านั้นไม่ได้มีการสอบวัดแนวความรู้ความสามารถอย่างอื่น จึงทำให้เป็นการเปิดรับผู้สมัครทุกคนที่มีความประสงค์ และสนใจที่อยากจะเรียนภาษาญี่ปุ่น ในเมื่อการคัดกรองเป็นเพียงการสัมภาษณ์เท่านั้นจึงเป็นมูลเหตุในการได้มาซึ่งผู้เรียนส่วนหนึ่งไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความอดทน ไม่มีความเพียรที่จะศึกษา และไม่มีแรงจูงใจคำศัพท์ หรือท่องจำคำศัพท์เกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวันหรือคำศัพท์ชั้นกลางและสูง จึงเป็นผลต่อการสนทนาภาษาญี่ปุ่นที่ไม่ประสบความสำเร็จ และไม่บรรลุตรงตามเป้าหมายในการเรียนภาษา จึงทำให้ไม่มีความต้องการที่จะพัฒนาตัวเองไปในทิศทางที่ดีขึ้น อีกทั้งความขยันและความอดทนต่อการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมีขีดจำกัดจึงทำให้ผู้เรียนบางคนย้ายสาขาวิชาไปเรียนสาขาวิชาที่ผู้เรียนเองคิดว่ามีความเหมาะสมมากกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ดังแนวคิดหลักการของอัจฉรา วัฒนานรงค์ และอมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2550, หน้า 12-13) กล่าวว่า การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาเป็นเสรีภาพทางวิชาการที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา และในหลักปฏิบัติถือว่าการรับนักศึกษาเป็นความรับผิดชอบของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสมซึ่งโดยปกติมักจะถือเอาความเสมอภาคและความเหมาะสมทางด้านวิชาการเป็นหลักในการกำหนดเกณฑ์การรับนักศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการนั้น ๆ จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประสงค์จะรับโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างเสมอภาค ถึงแม้ว่าการดำเนินการรับสมัครและสอบคัดเลือกนั้นจะดำเนินการโดยหน่วยงานกลาง แต่เสรีภาพในการรับสมัครเข้าศึกษาก็ยังอยู่ที่สถาบัน

พร้อมกันนี้สาขาวิชายังมีการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเข้าใหม่ก่อนเข้าเรียนในหลักสูตรที่จะศึกษาเล่าเรียนในรั้วของมหาวิทยาลัยเนื่องจากผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในระยะผู้ใหญ่วัยรุ่นจึงเป็นผู้ที่มีอารมณ์ผันแปรและต้องการคำแนะนำในการปรับพฤติกรรมให้ถูกทางในด้านการเรียนมีความกระตือรือร้น ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มาจากทุกสารทิศ มีสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และวิถีชีวิตที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะพื้นฐานทางวิชาการที่ได้รับมาจากโรงเรียนต่าง ๆ และมีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข และคณะ (2560) เรื่องโครงการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้โปรแกรมสไกป์: การสำรวจความคิดเห็นและการประเมินตนเองของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ สรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เตรียมคิดหัวข้อที่จะสนทนาและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง หัวข้อสนทนาหลักเป็นเรื่องใกล้ตัวโดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม แม้มีการเตรียมคิดหัวข้อและเนื้อหาไว้ล่วงหน้า แต่ในการสนทนาจริงนักศึกษายังคงประสบปัญหาไม่รู้จะพูดคุยเรื่องอะไรดี นอกจากนี้ นักศึกษายังคงพบปัญหาด้านภาษาโดยเฉพาะคำศัพท์

1.4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน การที่อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการด้านกระบวนการเรียนการสอนเป็นการวางแผนร่วมกันกับผู้บริหาร อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอาจารย์ที่เป็นตัวสำคัญในการขับเคลื่อนที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพโดยการส่งเสริมการใช้วิธีการหรือกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้สื่อการเรียนรู้อะไหล่และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์โลกปัจจุบันพร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาญี่ปุ่นตามโครงสร้างเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่เรียนมาทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยเป็นการปฏิบัติในห้องเรียน และนอกห้องเรียน พร้อมทั้งมีการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารในโลกสังคมออนไลน์มาช่วยในการเรียนการสอน ส่วน

ปัญหาการบริหารจัดการการดำเนินงานเกี่ยวกับด้านกระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนการสอนถึงแม้จะเป็นการจัดแบบความถนัดของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาก็ตาม แต่ก็ยังไม่ได้บรรลุตรงตามเป้าประสงค์ตามแผนในหลักสูตร เนื่องจากมีบางรายวิชาจะต้องจัดให้อาจารย์เจ้าของภาษาสอนแต่จำนวนอาจารย์ที่เป็นบุคลากรชาวญี่ปุ่นมีไม่เพียงพอจึงทำให้รายวิชาดังกล่าวสอนโดยอาจารย์ชาวไทย ซึ่งการใช้ภาษาของอาจารย์ชาวไทยไม่เป็นธรรมชาติเท่ากับเจ้าของภาษาในการใช้ภาษาญี่ปุ่นจึงทำให้ไม่เกิดคุณค่าแก่ผู้เรียน

ดังแนวคิดหลักการของ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 8) กล่าวว่า การใช้วิธีการใดในการสอนหรือสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะต้องใช้วิธีการที่มีความเหมาะสมอาจจะใช้วิธีเดียวหรือหลายวิธีในการสอนแต่ละครั้งโดยจะต้องเป็นวิธีที่มีความเหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาวิชากับผู้เรียนสภาพห้องเรียน และมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนที่ได้กำหนดไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล และคณะ (2559) เรื่อง ความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารในโลกสังคมออนไลน์มาช่วยในกระบวนการเรียนรู้ภาษา นักศึกษาจะใช้ทั้งกลยุทธ์ทางตรง เช่น สอบถามจากเพื่อน ผู้รู้ เช่น อาจารย์ และจากเจ้าของภาษาเป็นต้น ส่วนทางอ้อม เช่น การฟังและการอ่านจากสื่อออนไลน์ ด้านกลยุทธ์ทางสังคมคือการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ซึ่งผลที่ได้จะเป็นผลของการรับรู้การเรียนรู้เหมือนกันทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาตนเอง เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาสเปน ภาษารัสเซีย หรือแม้กระทั่งภาษาในกลุ่มอาเซียน ผู้เรียนก็อาจจะมียุทธวิธีการเรียนไม่แตกต่างกันนักในการเรียนทั้งสองภาษา

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล การที่อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการด้านการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ในสาขาวิชาได้กำหนดกฎเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลขึ้นมาเพื่อที่จะทำให้นักศึกษาได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายปลายทางตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้โดยเป็นการใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่มีความเหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิชาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชาอย่างชัดเจนและโปร่งใสโดยการใช้วิธีการวัดผลประเมินผลการเรียนของนักศึกษาที่หลากหลายทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ด้วยการสอบข้อเขียนและสอบปฏิบัติตามเนื้อหาในรายวิชาที่เรียน พร้อมกันนี้ยังได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถที่จะตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ส่วนปัญหาการบริหารจัดการการดำเนินงานเกี่ยวกับด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผลถึงแม้จะมีการกำหนดกฎเกณฑ์จากอาจารย์ในสาขาวิชา แต่ในบางครั้งการใช้เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีความเหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิชาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ก็มีความคลาดเคลื่อนได้ และไม่มีความเหมาะสมในการที่จะนำมาวัดและประเมินผลในบางรายวิชาที่เป็นการจัดการสอบข้อเขียนและการสอบปฏิบัติตามเนื้อหาในรายวิชาที่เรียน เนื่องจากการเรียนภาษาส่วนใหญ่จะเป็นการทดสอบในด้านการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง ด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการสนทนา ที่จะต้องมีการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และสาขาวิชาที่มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองได้ตลอดเวลา แต่กระนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความประสงค์ที่จะอยากรู้ผลคะแนนของตนเอง

ดังแนวคิดหลักการของ กิ่งแก้ว อารีรักษ์ (2544) ได้กล่าวว่า ผลที่ได้จากการวัดผลสามารถนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และตัดสินประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารการศึกษาวิจัยเพื่อที่จะช่วยให้กิจกรรมทางการศึกษาได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรพร รัตนวโรภาส (2555) เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการ

สอน รายวิชา ENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สรุปได้ว่า ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ปัญหาทั้งหมดมีปัญหอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านนี้ได้แก่อาจารย์แจ้งผลการทดสอบของนักศึกษาให้ทราบ หลังจากการสอบทุกครั้งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.58 ส่วนเรื่องที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือเรื่องอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.33

1.6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน การที่อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานและสภาพของปัญหาด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการด้านปัจจัยเกื้อหนุนเป็นการบริหารจัดการที่มีความเกี่ยวข้องกับงบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน ที่ได้มาตรฐานเป็นบางห้องเรียน หรือเป็นบางอาคารเท่านั้น และสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีความแรงเป็นบางจุดและไม่ทั่วถึง เอกสารตำราเรียนเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นที่มีในอาคารหอสมุดส่วนกลางของมหาวิทยาลัย และห้องสาขาวิชาที่มีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้ในการค้นคว้าของนักศึกษา และเป็นตำราที่เก่าไม่ทันสมัยต่อโลกยุคปัจจุบัน ส่วนการจัดห้องฉายภาพยนตร์มีจัดฉายเฉพาะอาคารหอสมุดส่วนกลางของมหาวิทยาลัยเท่านั้น และส่วนใหญ่จะเป็นการฉายภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับหนังฝรั่ง สำหรับการจัดเจ้าหน้าที่ไว้คอยบริการนักศึกษาของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นจะเป็นการใช้บุคลากรส่วนกลางของคณะในการให้บริการ เพราะในการจัดสรรบุคลากรเพื่อมาสนองตอบต่อการให้บริการนักศึกษาภาษาญี่ปุ่นโดยเฉพาะนั้นจะเป็นไปได้ยาก เนื่องจากไม่มีนโยบายในการจัดสรรเจ้าหน้าที่ลงประจำสาขาวิชา ในส่วนการจัดซื้อนิตยสารภาษาญี่ปุ่นทั้งรายเดือน/รายสัปดาห์ และจัดซื้ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ยังมีความเป็นไปได้ยากเช่นเดียวกันเนื่องจากงบประมาณที่จัดสรรมาให้สาขาวิชามีเพียงเล็กน้อยโดยจัดสรรให้ตามจำนวนนักศึกษาของสาขาวิชา ดังแนวคิดหลักการของ ปรัชญา เวสารัชช์ (2545) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในระบบยังต้องอาศัยชั้นเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นอาคารสถานที่ ห้องเรียนและบรรยากาศแวดล้อมที่ใช้ในการจัดการศึกษาจึงเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ ถึงแม้จะเป็นการจัดการศึกษาที่ใช้สื่อก็ตาม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ ศิริอักษรสาสน์ (2556) เรื่อง การประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปได้ว่า การประเมินการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นทั้ง 13 ด้าน ในด้านปัจจัยเกื้อหนุนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ได้แก่ ด้านอุปกรณ์ในห้องเรียน ด้านสถานที่เรียน ได้รับการประเมินอยู่ในระดับดี

2. ผลจากการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผลจากการนำไปทดลองใช้ จากรูปแบบที่ได้จากการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญ และจากการสอบถามผู้บริหารและอาจารย์ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อนำไปทดลองใช้ พบว่า อาจารย์ และนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตร การที่รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านหลักสูตรที่ประกอบไปด้วยการจัดทำหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ครอบคลุมพัฒนานักศึกษา 5 ด้าน การดำเนินการวิพากษ์หลักสูตรในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการสอนภาษาญี่ปุ่น การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและการจัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นทุกคนต้องมีผลงานทางวิชาการ และอาจารย์ที่เข้าปฏิบัติงานหลังประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ทุกคนมีคะแนนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ และมีการแต่งตั้งประธานและคณะกรรมการที่มีคุณวุฒิความรู้ความสามารถที่เหมาะสมในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรภาษาญี่ปุ่น และการพิจารณาถ่วงถ่วงหลักสูตรโดย

คณะกรรมการระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการที่มีหน้าที่พิจารณา มีการทำวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นเป็นระยะ ๆ และการประเมินหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นโดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการบริหารจัดการเกี่ยวกับหลักสูตรให้มีคุณภาพ จะต้องมีการดำเนินงานและให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดไว้ในเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตร พร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมายและการคัดเลือกเนื้อหาให้มีความทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความต้องการของ ตลาดแรงงาน และให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ ดังแนวคิดหลักการของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558, หน้า 5) กล่าวว่าว่าหลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความประพฤติ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศา เบญจรัตน์นันทน์ (2560) เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี: เสียงสะท้อนจากผู้เรียน และผู้สอน สรุปได้ว่า เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.71, ผู้สอน 3.30) และ เนื้อหารายวิชามีความทันสมัยและทันต่อสภาวะการณ์ปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.90, ผู้สอน 3.18) และเนื้อหารายวิชาส่งเสริมการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งทักษะการคิดและการสื่อสารที่มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.31)

2.2 ด้านอาจารย์ การที่รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านอาจารย์ที่ประกอบไปด้วยการสรรหาอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยให้มีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีคุณวุฒิความรู้ความสามารถในการคัดเลือก มีการจัดปฐมนิเทศและจัดอาจารย์พี่เลี้ยงให้แก่อาจารย์ที่เข้ามาปฏิบัติงานใหม่เพื่อให้มีความเข้าใจต่อระบบการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนการดำเนินการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นให้มีประสิทธิภาพ และการอำนวยการไว้ซึ่งอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยผู้บริหารมีการเอาใจใส่ดูแลอาจารย์ผู้ทั้งในด้านการจูงใจและช่วยผลักดันใจในการปฏิบัติงาน การสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นทุกคนให้มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น และส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นทุกคนทำผลงานทางวิชาการ เช่น การวิจัย การเขียนบทความทางวิชาการ การจัดโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นระหว่างชาวไทย และชาวญี่ปุ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้กันมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการบริหารจัดการการเรียนการสอนด้านอาจารย์ให้มีความรู้และมีมาตรฐานพร้อมทั้งการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้นักศึกษาได้เข้าใจและนำไปปฏิบัติใช้จริงได้อย่างถูกต้องจะต้องมีกระบวนการในการสรรหาอาจารย์ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นหลากหลายวิธี เช่น มีการสนับสนุนทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อกลับมาเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเป็นบุคคลที่ถูกคัดเลือกในด้านผลการเรียนที่ดี และมีความรู้ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่น เข้าใจสังคมวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นอย่างดี

อีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพด้านการสอนและการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาด้านการวิจัยและด้านการบริการวิชาการ และส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมอบรมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาญี่ปุ่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีการจัดโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นชาวไทยกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้กันมากยิ่งขึ้น ดังแนวคิดหลักการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) กล่าวว่าอาจารย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกันบริหารและพัฒนาอาจารย์เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และ

ของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและปฏิบัติงานตามวิชาชีพ และผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงานตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ ในด้านของการบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์ และผลที่เกิดกับอาจารย์ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงนิ ศิริอักษรศาสตร์ (2556) เรื่อง การประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปได้ว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทมีประสบการณ์การสอน 2-6 ปี มีภาระงานสอนภาษาญี่ปุ่นเฉลี่ย 7-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกจากภาระงานสอนอาจารย์ทำงานบริหารภายในมหาวิทยาลัยและงานอื่น ๆ เช่น เขียนตำรา และมีประสบการณ์ในการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.3 ด้านนักศึกษา การที่รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินนักศึกษาที่ประกอบไปด้วยการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษา และวิธีการดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรภาษาญี่ปุ่น การพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ และมีความขยันอดทนในการเรียน มีความซื่อสัตย์สุจริต การจัดระบบควบคุมดูแลให้คำปรึกษาวิชาการ และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษา พร้อมทั้งการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเข้าใหม่ก่อนเข้าเรียนในหลักสูตร และการพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา อีกทั้งมีการสนับสนุนให้นักศึกษาเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในเวทีวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการบริหารจัดการการดำเนินงานปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย คณะ และสาขาก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับทราบระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและเพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาระดับปริญญาตรี อีกทั้งการจัดสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานเพิ่มเติมก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานและทบทวนความรู้เดิมของภาษาญี่ปุ่น และมีการสนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาไปทำงานในช่วงปิดภาคเรียนทั้งในประเทศ และต่างประเทศ (ประเทศญี่ปุ่น) เพื่อให้ นักศึกษามีความสามารถ และมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วเหมือนกับเจ้าของภาษาเพราะการได้สนทนากับเจ้าของภาษาที่หลากหลายสำเนียง

อีกทั้งการสนทนากับเจ้าของภาษาเป็นการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งจำเป็นที่นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้นด้วย ดังนั้นนักศึกษาจึงจะต้องมีความสามารถทั้งทางด้านภาษา และทางด้านวัฒนธรรม ถ้าหากนักศึกษาไม่มีความรู้ด้านวัฒนธรรมนั้นแล้วก็อาจจะก่อให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาดก็เป็นได้ พร้อมทั้งมีการสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษาในการนำเสนอผลงานวิจัยในเวทีระดับมหาวิทยาลัยระดับชาติและนานาชาติ ดังแนวคิดหลักการของ อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2555) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยทางอุดมศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยมีอิทธิพลมากที่สุดต่อชีวิตของนักศึกษาในช่วงที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย 4 ปี มหาวิทยาลัยจะมีส่วนที่จะช่วยในการพัฒนานักศึกษาให้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกภาพที่มีคุณธรรม วัยนี้เป็นช่วงที่สมองมีการพัฒนาสูงสุด จึงเป็นช่วงที่มหาวิทยาลัยจะมีส่วนในการจัดสภาพแวดล้อม จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้นักศึกษาพัฒนาสูงสุด มหาวิทยาลัยจึงควรมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาให้มากที่สุด เพื่อการเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมและทันเวลา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข และคณะ (2560) เรื่อง โครงการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้โปรแกรมสไกป์: การสำรวจความคิดเห็นและการประเมินตนเองของนักศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ สรุปได้ว่า นักศึกษาได้พูดคุยกับนักศึกษาญี่ปุ่นซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันและเรียน ภาษาไทยเป็นวิชาเอกช่วยสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาภาษาญี่ปุ่นของตัวเอง นักศึกษาได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่นอกชั้นเรียน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าของภาษา การสนทนากับเจ้าของภาษาเป็นการ สื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจึงจำเป็นต้องมีความสามารถด้านภาษาและความรู้ความเข้าใจสังคมวัฒนธรรมของผู้ที่ใช้ภาษานั้นด้วย มิฉะนั้นอาจส่งผลให้การสื่อสารแลกเปลี่ยน

วัฒนธรรมไม่ราบรื่น ดังที่พบว่า แม้เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นระดับสูงแต่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นสัญชาติอื่นมักใช้สำนวนคำสั่งภาษาญี่ปุ่นเนื่องจากยังขาดความเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างถ่องแท้

2.4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน การที่รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านกระบวนการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยการส่งเสริมการใช้วิธีการหรือกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการบูรณาการส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสมตามหลักวิชาการ การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ การจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เหมาะสม โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่มีอยู่การฝึกพูด ฟัง ฟัง ฟัง อ่าน ฟังเขียนภาษาญี่ปุ่นตามโครงสร้างเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่เรียน และการจัดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาชาวไทยและชาวญี่ปุ่นหรือชาติอื่นที่สามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการบริหารจัดการการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตรงตามที่ได้เขียนไว้ในหลักสูตรโดยมีการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน และฝึกปฏิบัติใช้ภาษาจริงกับเจ้าของภาษาหรือกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น การจัดกิจกรรมในการถ่ายวิดีโอแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ซื้อของ และร้านอาหารที่มีชื่อเสียงหรือการจัดการเป็นมัลติเทคส์ (จำลอง) ในสถานที่ท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานคร หรือเขตพื้นที่จังหวัดที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

ดังแนวคิดหลักการของ อารณณ์ ใจเที่ยง (2550, หน้า 11-12) ให้ความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนที่ดีควรมีลักษณะ มีการเตรียมองค์ประกอบของการเรียนการสอนมาเป็นอย่างดี ได้แก่ การตั้งจุดประสงค์การจัดเนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมรวมทั้งการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนอันจะเป็นการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ทั้งความรู้ ความคิด เจตคติ และทักษะทำให้ผู้เรียนเกิดการรู้แจ้ง คิดชอบและประพฤติปฏิบัติดี พร้อมทั้งเกิดการเติบโตทุกด้านอย่างขึ้นบานและแจ่มใส มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหาโดยใช้กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา และควรให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมด้วยตัวเอง หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นการเรียนการสอนที่เร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจจนจบกระบวนการเรียนในวิชานั้น ๆ และเป็นการเรียนการสอนที่คำนึงถึงผลประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันต่อไป เช่น การสอนโดยให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วิจรณ์ ได้รู้จักแสวงหาความรู้ ได้ฝึกคิดแก้ปัญหา มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ ทั้งบรรยากาศด้านวัตถุและด้านจิตใจ ด้านวัตถุ เช่น สภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน และสิ่งแวดล้อม ด้านจิตใจ เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การให้ความรัก ความเมตตา เป็นการเรียนการสอนที่มีกระบวนการ หมายถึง มีลำดับขั้นของการเรียนที่ไม่สับสน มีความสอดคล้องและต่อเนื่องของเนื้อหากันอย่างเหมาะสม

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศา เบญจรัตน์นันท (2560) เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี: เสียงสะท้อนจากผู้เรียน และผู้สอนสรุปได้ว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านรูปแบบและวิธีการสอนโดยภาพรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.84, ผู้สอน 3.63) การส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และโดยส่วนใหญ่จะมีค่าเฉลี่ยในระดับมากเช่นเดียวกันในส่วนของการปรับเนื้อหาและวิธีการสอนตามระดับความสามารถของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.82, ผู้สอน 3.09) และการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยสถานการณ์เนื้อหา หรือกิจกรรมที่เร้าความสนใจผู้เรียน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.75, ผู้สอน 3.10) การใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.94, ผู้สอน 3.27)

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล การที่รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านการวัดและประเมินผลที่ประกอบไปด้วยการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อย่างเหมาะสม

ภาษาญี่ปุ่นในแต่ละรายวิชาที่เหมาะสม พร้อมทั้งการชี้แจงการใช้เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายอย่างชัดเจนแก่นักศึกษา เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาในรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีการดำเนินการจัดสอบด้วยการสอบข้อเขียนและสอบปฏิบัติตามเนื้อหาในรายวิชาที่เรียน ด้วยการจัดสอบข้อเขียนและภาคปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน การแจ้งผลการสอบตามระยะเวลาที่กำหนดและโปร่งใส พร้อมทั้งมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถที่จะตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการในการตรวจสอบนักศึกษาได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้มากนักน้อยเพียงใด โดยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ยึดจุดมุ่งหมายของรายวิชาเป็นหลักมีการชี้แจงและสร้างข้อตกลงก่อนการเรียนเกี่ยวกับเกณฑ์ และวิธีการวัดและประเมินผลที่มีความโปร่งใสโดยผู้เรียนสามารถตรวจสอบคะแนนของตนเองได้ และการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลทักษะทางภาษา ทั้ง 5 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการพูด ทักษะด้านการอ่าน ทักษะด้านการเขียน และทักษะด้านการแปล ดังแนวคิดหลักการของ ศิริพงศ์ พยอมแย้ม (2533, หน้า 23) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลที่ดี ควรมีลักษณะ ดังนี้ คือ มีความเชื่อถือได้สูง คือ ไม่ว่าจะวัดหรือประเมินผลกี่ครั้ง ลำดับความสำคัญของผู้เรียนนั้นๆ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ความเที่ยงตรง สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามจุดที่ต้องการมีอำนาจจำแนก คือ สามารถที่จะแยกออกได้ระหว่างผู้ที่เรียนเก่ง และผู้ที่เรียนอ่อนตามสภาพในการเรียนรู้จริง และมีความเป็นปรนัยคือ ความคงที่ในการวัดและประเมินผล

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศา เบญจรัตน์านนท์ (2560) เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี: เสียงสะท้อนจากผู้เรียน และผู้สอน สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมด้านการวัดและประเมินผลทั้งของผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 3.92) และผู้สอน (ค่าเฉลี่ย 3.83) ที่อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการและรูปแบบการวัดผลและประเมินผล (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.81, ผู้สอน 2.00) และการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.94, ผู้สอน 4.80) การแจ้งผลการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 3.91, ผู้สอน 4.50) รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนจากแบบฝึกหัดการทดสอบย่อย และการให้คะแนนชิ้นงาน (ค่าเฉลี่ยผู้เรียน 4.01, ผู้สอน 4.90)

2.6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน การที่รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านปัจจัยเกื้อหนุนที่ประกอบไปด้วยการจัดอาคารสถานที่ การจัดห้องเรียน การจัดห้องแลป ภาษาและการจัดอุปกรณ์ด้านโสตทัศนูปกรณ์ที่ได้มาตรฐานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น อีกทั้งมีการจัดห้องสมุดภาษาญี่ปุ่นเพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล หรือการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อที่จะให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงประวัติศาสตร์ชาติญี่ปุ่น และการจัดห้องฉายภาพยนตร์ภาษาญี่ปุ่นเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การจัดซื้อนิตยสารภาษาญี่ปุ่นทั้งรายเดือน/รายสัปดาห์ และจัดซื้ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น การจัดสื่อออนไลน์เกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นที่มีความทันสมัย และการจัดเจ้าหน้าที่ไว้ให้บริการเกี่ยวกับด้านเอกสารทั่วไปแก่นักศึกษา

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาในเรื่องของการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่มีอาคารเรียน อุปกรณ์ในห้องเรียน พร้อมทั้งเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเสมือนห้องเรียนแบบญี่ปุ่น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น และการจัดเจ้าหน้าที่ของสาขาวิชาเพื่อให้บริการแก่อาจารย์ และนักศึกษา ดังแนวคิดหลักการของอัจฉรา วัฒนานรงค์ (2545, หน้า 9) ได้กล่าวไว้ว่าสถาบันอุดมศึกษาพึงจัดปัจจัยเกื้อหนุน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างมีคุณภาพและมี

ประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจัดอาคารสถานที่ที่จะเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน มีห้องสมุด ตำรา หนังสือวารสาร มีเครื่องคอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้น และเสาะแสวงหาความรู้ทั้งภายในและภายนอกประเทศมีบรรยากาศที่เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนใฝ่รู้ของนักศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนกร สุวรรณพุดดิ (2559) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสรุปได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านการใช้สื่อการสอน เช่น ภาพประกอบ สื่อเสียงและวีดิทัศน์ที่มีความสมจริงและหลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านหลักสูตร มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ในสาขาวิชาได้เข้าร่วมในการอบรมการจัดทำหลักสูตรโดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มาบรรยายหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร
2. ด้านอาจารย์ มหาวิทยาลัยควรมีการคัดกรองบุคคลที่จะเข้ามาเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นโดยอาจารย์ผู้สอนต้องมีผลการสอบวัดระดับความรู้ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N 2 และความมุ่งมั่นของจิตวิญญาณในความเป็นครู นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่นโดยเฉพาะมาเป็นพี่เลี้ยงในการจัดทำผลงานทางวิชาการของอาจารย์
3. ด้านนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรมีการคัดกรองผู้ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นให้มีความเหมาะสมนอกจากการสัมภาษณ์ และควรจัดหรือสนับสนุนให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในสภาพจริงโดยผ่านสาขาวิชาและสนับสนุนทุนการศึกษาให้ไปศึกษาภาษา และวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในประเทศญี่ปุ่น
4. ด้านกระบวนการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีอบรม หรือเชิญวิทยากรที่มีความเก่งความชำนาญเกี่ยวกับด้านการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยเฉพาะทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ มาเป็นวิทยากรในการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดและประเมินผล มหาวิทยาลัยควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับด้านการวัดและประเมินผลโดยจัดให้เฉพาะอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ด้วยให้ทราบหลักการและกระบวนการในการวัดและประเมินผลทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์ในสาขาวิชาได้เข้าใจในหลักการและขั้นตอนในการวัด เพราะการวัดผลที่ดีจะเป็นฐานของการประเมินผลที่ดีด้วย
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน มหาวิทยาลัยควรมีการสำรวจอย่างจริงจังเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน และลงมือปฏิบัติอย่างจริงจังเช่นเดียวกันในการแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะเป็นความแรงของอินเทอร์เน็ต การจัดอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการสอน ควรจัดมุมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยให้เกิดมุมพักผ่อนแบบมีชีวิต และเสริมสร้างปัญญาให้แก่นักศึกษา และบุคลากร หรือจัดมุมพักผ่อนในรูปแบบสวนญี่ปุ่น เป็นต้น
7. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้นำรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ใช้ในภาคการศึกษาที่ 2/2562 ซึ่งมีการดำเนินงานในบางส่วนของรูปแบบไม่ครบทุกประเด็น ดังนั้นจึงควรให้มีการทดลองใช้เต็มรูปแบบของการบริหารจัดการในโอกาสต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2544). การวัดและประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: วีพรินท์.
- ชนกร สุวรรณพฤฒิ. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 9(2), 1639-1653.
- นิวัตร นาคะเวช. (2554). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนในฝัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- ปรีชาดี ชมชื่น. (2555). รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีประสิทธิผลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2545). หลักการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- พจน์ ศิริอักษรสาสน์. (2556). การประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 32(2), 145.
- เพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล, สุวิมล นภาม่องกุล, ลัดดา ชัยศักดิ์เลิศ. (2559). ความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ. วารสารวิจัยราชชมงคลกรุงเทพ, 10(2), 93-106.
- พัชรภาพ รัตนวิโรภาส. (2555). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน รายวิชา ENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- มีศิลป์ ชินกักดี. (2555). การพัฒนารูปแบบการบริหารการปฏิรูปการศึกษาสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โยะโกะ คะโนะเมะ, คะนะโกะ โยะชิมิเะ. (2558). ความเชื่อต่อครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่น: ผลสำรวจจากแบบสอบถามของผู้เรียนและบริษัทย่อยของญี่ปุ่น. วารสารญี่ปุ่นศึกษา, 32(1), 15-32.
- วราวุธ วงษ์ประภารัตน์. (2549). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนระบบสองภาษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัลลภา เทพหัสติน ฌ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพงศ์ พยอมแย้ม. (2533). การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุนีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข, พัชรภาพ แก้วกฤษฎาภรณ์, เป่าสถาพร ดวงแก้ว. (2560). โครงการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้โปรแกรมสโปกปี: การสำรวจความคิดเห็นและการประเมินตนเองของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ. วารสารญี่ปุ่นศึกษา, 36(2), 38-54.

- พรรษา เศรษฐบุปผา. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (INTEGRATED E-LEARNING COURSE) สำหรับนักศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี. **วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร**. 18(3), 1.
- อดิศา เทียว. (2550). การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบชั้นภาคฤดูร้อน. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อดิศา เบญจรัตน์นนท์. (2560). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี: เสียงสะท้อนจากผู้เรียนและผู้สอน. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์**, 18(2), 293-305.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน. (2544). **วิธีทำการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2555). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. สืบค้นเมื่อ พฤศจิกายน 1, 2559, จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/browse?type=author&valu>.
- อัจฉรา วัฒนานรงค์. (2545). **สรุปคำบรรยายวิชา อช 661 สัมมนาปัญหาด้านวิชาการในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วัฒนานรงค์, อมรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์. (2550). **รายงานการวิจัยเรื่องประเมินผลการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- Ashworth, Allan & R.C. Harvey. (1994). **Assessing in Future and Higher Education**. London: Jessica Kingsley Publisher.
- Brown, W.B. & Moberg, D. J. (1980). **Organization Theory and Management: A Macro Approach**. New York: John Wiley and Sons.